

kunne indgå forskellige høringer i behandlingstiden, herunder høring af andre EU-landes tilsynsmyndigheder og af Europa-Kommissionen. Da IT- og Telestyrelsen dermed ikke længere udelukkende selv disponerer sagsbehandlingsforløbet, er det ikke muligt at opretholde sagsbehandlingsfristerne i den gældende lov.

Med forslaget om, at IT- og Telestyrelsen skal træffe afgørelse så vidt muligt senest 4 måneder efter, at en part har indbragt sagen, forstås, at en overskridelse af de 4 måneder skal være begrundet i særlige omstændigheder, der skiller sig ud fra et normalt sagsbehandlingsforløb, hvor også parterne selv aktivt medvirker til at fremme sagen.

Forslaget til ændringen i § 65, stk. 3, er en konsekvensrettelse. Der er tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse.

Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af den gældende bestemmelse i § 65, stk. 4. Dog udgår bestemmelserne i den gældende lov om, at parterne først kan indbringe en sag for IT- og Telestyrelsen efter enten 3 måneders forudgående forhandling eller 1 månedes forudgående forhandling, hvis anmodningen vedrører et samtrafikprodukt, der i vidt omfang indgår i et standardtilbud. Forslaget til ændringen følger af EU-direktivpakken.

Det vil sige, at kravet om forudgående forhandling, forinden spørgsmålet om rimelig anmodning om samtrafik indbringes for IT- og Telestyrelsen, bortfalder.

Forslaget giver IT- og Telestyrelsen kompetence til at vurdere hvilken løsningsmekanisme, der skønnes mest egnet i relation til styrelsens behandling af konkrete spørgsmål om, hvorvidt en anmodning om samtrafik er rimelig. Dette kan eksempelvis ske som en afvejning af, om afgørelse eller mægling findes mest hensigtsmæssig i den konkrete sag.

Der er tale om en regel af processuelt indhold, som ikke har betydning i relation til sagens udfald. IT- og Telestyrelsens beslutning om, hvorledes sagen skal behandles, vil dermed ikke ske i form af en forvaltningsafgørelse, der kan påklages, men alene i form af en processuel beslutning, der meddeles parterne.

Såfremt IT- og Telestyrelsen vælger at lade spørgsmålet overgå til behandling ved andre løsningsmekanismer end afgørelse eller mægling, er det dog en forudsætning for styrelsens beslutning herom, at parterne samtykker i den valgte løsning.

Med anvendelse af begrebet »andre hensigtsmæssige løsningsmekanismer« er der åbnet adgang for IT- og Telestyrelsen til at lade en sag om rimelig anmodning behandle og afgøre uden for IT- og Telestyrelsens regi, f.eks. i form af brancheforhandlinger, medi-

ation m.v. Eksempler herpå kunne være tilfælde, hvor der generelt er uenighed om vilkår og priser mellem parter, der forhandler en aftale om samtrafik, hvor parternes uenighed primært vedrører spørgsmål om tekniske specifikationer eller fremgangsmåder.

Forslaget om maksimalt 4 måneder for løsning af spørgsmålet via andre løsningsmekanismer sikrer mod forhaling.

Til nr. 53

Ændringen i forslaget til § 66, stk. 1, foretages som en konsekvens af forslaget til ophævelsen af § 43.

Til nr. 54

§ 67 foreslås tilrettet i overensstemmelse med reglerne i rammedirektivets artikel 20 og adgangsdirektivets artikel 5, stk. 4, men bestemmelsen svarer indholdsmæssigt i vidt omfang til den gældende bestemmelse.

En væsentlig ændring i forbindelse med adgangen til mægling er, at samtrafikparter efter reglerne i lovforslaget kan anmode om IT- og Telestyrelsens bistand til konfliktløsning umiddelbart efter, at parterne sammen eller hver især har vurderet, at der er behov herfor i forbindelse med en verserende samtrafikforhandling. Samtidig er det ikke længere muligt for parterne at indbringe en sag for IT- og Telestyrelsen med anmodning om, at denne afgøres ved brug af en bestemt løsningsmekanisme i loven, herunder mægling.

Det er herefter IT- og Telestyrelsen, der beslutter, hvorvidt sagen skal løses ved, at styrelsen umiddelbart træffer en afgørelse, eller hvorvidt sagen i første omgang skal søges løst ved mægling.

IT- og Telestyrelsen kan træffe beslutning om, hvorvidt mæglingen skal vedrøre den samlede indbragte sag eller alene dele heraf. Dertil kommer, at IT- og Telestyrelsen undervejs i mæglingsforløbet kan beslutte at foretage en opdeling af mæglingssagen i delspørgsmål, der kan behandles hver for sig som selvstændige mæglingssager. IT- og Telestyrelsens beslutninger herom sker som processuelle beslutninger, der ikke kan påklages af sagens parter, jf. § 65, stk. 5.

Indholdsmæssigt viderefører forslaget til § 67, stk. 1, den gældende regel i § 67, stk. 3, men er bragt i overensstemmelse med reglerne i EU-direktivpakken.

Forslaget til § 67, stk. 2, viderefører reglen i den gældende § 67, stk. 4.

Forslaget til § 67, stk. 3, viderefører reglen i den gældende § 67, stk. 5.